

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: J. Š., zastoupený Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2015, č. j. 25544-6/2015-900000-304.3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 Af 40/2015 – 38,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 Af 40/2015 – 38, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2015, č. j. 25544-6/2015-900000-304.3, jímž byl změněn výrok rozhodnutí Celního úřadu pro Jihočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 6. 3. 2013, č. j. 6459-3/2013-520000, kterým bylo podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“), rozhodnuto o propadnutí minerálního oleje (topného oleje) v množství 990 litrů, zajištěného rozhodnutím Celního ředitelství České Budějovice ze dne 9. 11. 2012, č. j. 4895-2/2012-030100-23, a to tak, že znění „...*ukládá propadnutí minerálních olejů (topný olej) v množství 990 litrů*“ se nahrazuje zněním „...*propadá minerální olej (topný olej) v množství 990 litrů, který je ve vlastnictví J. Š. (narozen X), U h. 375, X M.,...*“. V ostatním žalovaný ponechal prvostupňové rozhodnutí celního úřadu beze změny.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 25. 4. 2017 kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tak, že mu hrozí nepoměrně větší újma vzhledem k neomezenému právu žalovaného, resp. státu disponovat s jeho propadnutým minerálním (topným) olejem. Předmětný olej by tak mohl stát prodat nebo zničit a v případě úspěchu jeho kasační stížnosti by mu jej nemohl vrátit. Stěžovateli proto hrozí nepoměrně větší újma, než jaká by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Přiznání

odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel se proto domnívá, že jsou v daném případě splněny veškeré předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V opačném případě totiž podle stěžovatele hrozí, že se zajištěným olejem bude naloženo takovým způsobem, že i v případě jeho úspěchu ve věci nebude mít již možnost s tímto řádně disponovat.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Poukázal přitom na skutečnost, že v podstatě shodný návrh učinil stěžovatel již ve své předchozí kasační stížnosti ve věci, kdy Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 – 56, podrobně vyložil, proč stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku nehrozí nenahraditelná újma. V souvislosti s tvrzením stěžovatele týkajícím se případného zničení nebo prodeje propadlého oleje žalovaný upozornil na možnost náhrady škody v penězích nebo naturální náhradu zastupitelné věci.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně.* Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Nejvyšší správní soud uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újmy jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újmy ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.

pokračování

[6] V projednávaném případě je však nejprve nutné upozornit na skutečnost, že stěžovatel v podstatě totožný návrh učinil již ve své předchozí kasační stížnosti, tj. ve věci vedené pod sp. zn. 6 Afs 73/2014. Nejvyšší správní soud tak jeho tvrzení týkající se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hodnotil v usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 – 56, přičemž neshledal důvodu se od závěrů vyslovených ve shora uvedeném usnesení jakkoliv odchylovat.

[7] Nejvyšší správní soud tak vyhodnotil, že újma, která hrozí stěžovateli, vzhledem k jeho poměrům není rozhodně významná. Stěžovateli hrozí, že v případě naplnění žalobou napadeného rozhodnutí přestane být vlastníkem zastupitelné věci [minerálního (topného) oleje] běžné povahy, pravděpodobně standardní kvality, přesně určeného množství, a tedy i ceny. Případná újma je tak snadno napravitelná poskytnutím finanční částky o stejné výši, jaká odpovídá ceně, za kterou stěžovatel tento minerální (topný) olej pořídil. Stěžovatel přitom netvrdí, že by právě tato majetková hodnota (přesněji řečeno její odejmutí) znamenala významnější omezení jeho majetkové kapacity, ohrozila jeho podnikání, dotkla se jeho rodinného života apod. Znamená to, že netvrdí, že by ztráta vlastnictví pohonných hmot uvedené hodnoty pro něho byla významnou majetkovou újmou. Vstupní podmínka pro přiznání odkladného účinku tedy není splněna; není proto ani důvodu se zabývat tím, v jakém poměru je újma stěžovatele spočívající v naplnění jím naříkaného správního rozhodnutí vůči eventuální újmě státu, kdyby toto rozhodnutí zatím naplněno nebylo.

[8] Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu